

GAZETA NARODOWA WILEŃSKA

WŁE SRZODĘ DNIA 23. LIPCA ROKU 1794.

*Virtus non territa monstris.**Z Wilna dnia 23. Lipca.*

Po dniach 19. i 20. t. m. w których miasto Wilno potężnym Ramieniem Boga Zastępów wspierane, nie tracąc męstwa i stałości, trafiło dać tak mocny odpor natarczywemu nieprzyjacielowi, podwoili nieustraszoną odwagę wszyscy Woyskowi i Cywilni Obywatele a nawet i niedorośli Młodzieńcy którzy przez tyle godzin ciągle walcząc w obronie tej Stolicy, doświadczyli boju i zwycięstwa, przekonali się oraz że wielka sława, nie idzie inaczej, tylko obok wielkiego niebezpieczeństwa. Woyska nieprzyjacielskiego (które jeszcze i dnia 21. z forpocztami przybyłego tu licznego z kommandującym Generałem Wielhorskim woyska, miało pod Niemieżą utarczkę i z stratą kilkunastu Kozaków odparte zostało) podług odebranych od jeńców wiadomości pod kommandą Knoringa, Zubowa, Benixona Generalów znajdowało się od 6. do 7.000. Jegry Moskiewskie z Karabinierami i Kozakami tak przez ukryte zasadzki, jakoteż otwartym bojem nieprzestawali wdzierać się do Miasta. Podsuwali się z rozjuleniem natarczywie pod Bramy Zarzeczną i Ostrą, ale zawsze nieustraszenie od naszego Rycerstwa i Obywateli gromieni z wielkim pospiechem i znaczną stratą cofnąć się musieli, a Generalowie ich przestali proponować Miastu kapitulacyą od Kommandanta Grabowskiego w dniu 19. odrzuconą. Do tych czas znajdują jeszcze po Ogrodach, Przedmieściach, wzgórkach, rowach, krzakach morderców śmiercią orężem wolne.

Go ludu zadana, ukaranych, i dla tego szkoda nieprzyjacielska nierównie większą się okazała, aniżeli wprzód rozumiano. Liczyć już ją można dziś do 500. nie rachując w to rannych, których podług zwyczaju swego uwieźli, potopionych w Wileńce, zginionych od tegoż samego ognia, którymi domy podpalili, bo po podpaleniu i nasyceniu morderstwa plondrowali one, i tamże swą zgubę znaleźli. Wiedzieć też nie można dotąd ile ich zginęło pod okopami, których waleczny General Mejen długo mężnie broniąc, skutecznie ognia armat swych używał. Strata naszych dla nie doszłych nam woyskowych Rapportow, które dopiero za nadesłaniem umieszczone będą, nie jest zupełnie wiadoma, podług wszelkich jednak Relacyi kilkadziesiąt nieprzechodzi. Klęska wszakże nieprzyjacielska, chociaż w dziesięciokrotną naszą przewyższająca, niczym jest w porównaniu szkod milionowych na kilku Przedmieściach poczynionych. Klasztor PP. Zarzeczných w perzynę obrócony, Kościół i Klasztor XX. Bernardynow podobnie zniszczony, tyle domow i Kamienic Obywatelskich spalonych i złupionych, a co nayboleśniejza tyle okrucieństw w zabijaniu bezbrońnych, w zamordowaniu płci słabej i niewinnych dzieci, straszne i przerażające widoki okropnych ruin, i popalonych trupow, (których zaraz dla zbrojney Obywatelów czułości pogrzebać nie było czasu) czymże opłacone bydź mogą? czyjegoż smutkiem i goryczą mienapelnia ferca? Ale to są czarne

dzieła, hańbiące ludzkość, i na nie-
szczęście Despotom dzisiejszego wie-
ku właściwe, które Historią ich ży-
cia składać mają, a dla tego tytko
potomności podane będą, żeby się
czym brzydzić miała.

Dnia wczorayszego za dusze tych
nieszczęśliwych, równie i tych, którzy
w obronie życia potracili, uroczyste
po wszystkich tu Kościołach odpra-
wiły się exekwie.

*Następujące Pismo do siebie przy-
słane Gazeta wiernie umieszcza.*

W Bilecie prywatnym do niżej
podpisanego, pisanym od Osoby, któ-
ra fałszu pisać nie umie. te były sło-
wa..... *Przekonałem się, że Litwa
Serio odmiany twojej żądała; że
Naczelnik dogadzając życzeniom
Prowincyi, musiał tam dać Kom-
mendanta z swego ramienia, że &c.
&c.* Szanowni Obywatele! Jeżeli ta-
kie jest wasze życzenie, wola wasza
jest moim prawem; żałuję, że pomi-
mo moją usilność do serca Wam nie
przypadłem; ale przeto ani mniej
Was kocham, ani mniej chętnie
(byłem mógł) służyć Wam będę.
Lecz jeżeli prywatna intryga Imienia
Prowincyi używać ma śmiałość, lę-
kajcie się, ostrzegam

D. 22. Julii 1794. Roku w Wilnie.

Pasifski

General L. W. L.

Excerpt z Listu z Turbarga.

W tej stronie więcej Prusacy nas
obawiają się jak my ich przedtym.
Począwszy od Królewca, aż do Kley-
pedy i dalej do Granicy Kurlandzkiej
niemałz więcej Wojska nad dwa ty-
siące. Obywatele Pruscy jako to Szla-
chta i Amtmami na głowę wywożą się
i wynoszą w głąb Kraju, tak dalece,
że tylko domy puste zostawiają; na-
wet Włościanie majątność, Bydło i
Konie wypędzają. Z Tylży wszyscy
Kupcy i Obywatele tak wodą, jako i
lądem niezmiernie bagaże wyprowa-
dzają do Królewca. W Tylży niema
więcej Wojska nad dwa Szwadrony
Dragonii. W Kleypedzie do 400. Pie-
choty, a po Kwaterach czyli Poste-
runkach żadnego niemałz Żołnierza.
W Królewcu podobnie jak mówią:
że naymniej jest Żołnierzy, więcej

ich widziano w czasie pokoju, jak te-
raz. Obywatele Pruscy lękają się bar-
dzo Polaków jedni, a drudzy pragną
w duchu oglądać ich jak nayprzedzey.
Ponadgraniczu stoi po kilkunastu Ira-
gonow i Bośniakow dla patrolowania
ale i ci którzy jeszcze nie poucieka
dnem i nocą Konie okulbaczone ma-
ją, sami się nigdy nierozbierają, co
moment gotowi są do ucieczki. To
wszystko opiluję Przyjacielowi w rze-
telności: i możesz to wszystkim udzie-
lić bez obłudy i fałszu.

*Wydział Instrukcyi w Radzie Nay-
wyższej Narodowej.*

Troskliwy o dopełnienie obowią-
zów włożonych na siebie Organizacyą
Rady Naywyższej Narodowej, tak
co do dozoru nad wszelkimi szkoła-
mi i funduszem Edukacyynym, jako
też co do rozszerzenia ducha Naro-
dowego; znając je równie ważne dla
dobra powszechnego, jako i wielkie
co do swojey rozciągłości, nie spu-
szcza się na gorliwość swoję; ale pra-
gnie oraz mieć jey współnikami wży-
tych dobrze myślących, dla których
drogi interes dźwigającego się z osta-
tnich kłęk i pogrążenia Narodu, nie
jest obojętnym. Wezwanie Obywate-
la do usług publicznych, jeżeli kie-
dy, to teraz, w jakimkolwiek one są
rodzaju, wyrówna innym, choć wię-
klzą użytecznością oznaczonym; by-
le każdy wezwaniu swojemu wierny,
całą poświęcił zdadność, usiłowanie
i prace, aby odpowiedział godnie o-
czekiwaniu Naywyższego Naczelnika,
który walcząc za naród, uratuje go
zapewne, jeżeli w każdym mieszkańcu
Polki, a tym więcej w jey Urzędni-
kach, nieopieszalą znajdzie gorli-
wość, jeżeli każdy postawiony na sto-
pniu usługi publiczney większym czy
mniejszy, ubiegać się będzie, kto
lepiej wspólney Oyczyźnie usłuży.

Mówiąc do Urzędników światłych,
nie ma przyczyny Wydział Instrukcyi
mówić za potrzebą szerzenia światła,
które, jak wiadomo, jedynym jest
źródłem szerzenia oraz ducha Oby-
watelskiego; wzywa was tylko do łą-
czenia się z sobą w wiadomych Depu-
tacyi Centralney w W. X. Litt: i wszy-
tkim Wydziałom Instrukcyi po Kom-
missyach Porządkowych, obowiązkach

z tą pilnością i tym prędkim wykonywaniem, które, w tym czasie zwłaszcza, zdobić Urzędy czynne, przyspieszą oraz zamierzone pożytki.

Nie dość dla interesu powszechnego mieć Szkoły publiczne, w których się młodzież dla Ojczyzny sposobi. Wszystkie teraz posiedzenia, zgromadzenia porządne, Świątynie Pańskie powinny być zajęte wzajemnym oświeceniem się, zachęceniem do miłości Ojczyzny, do poświęcenia jej dobru tego wszystkiego, co nam też miła Ojczyzna w czasach spokojnych słodko używać dozwalała; a czego oszczędzać dla niej w ostatecznym ucisku i nieszczęściu będącej, byłoby przewinieniem nieodpuszczonym w oczach Nieba, w oczach Narodów przychylnych nam i nieprzyjaźnych, i ściągłoby dla tak opieszalego w ratowaniu swej Ojczyzny Narodu, jeżeli nie wzgardę, tedy aż nadto załużoną obojętność.

Reszta potem.

Rada Najwyższa Narodowa.

Na podaną notę od Sądu Kryminalnego Xstwa Mazowieckiego pod dniem dwónastym Lipca, Tyśiąc Siedmset Dziewięćdziesiąt Czwartego Roku, do Wydziału Sprawiedliwości w Radzie Najwyższej Narodowej, a od tegoż Wydziału na dniu dzisiejszym po rozwiązanie do Rady Najwyższej Nar. przyniesioną w zapytaniu: jak ma Sąd Kryminalny, postąpić w osądzeniu tych Osób, które nominowane były na Konfiliarzów Spisku Targowickiego, Przyśięgę wykonali, posłani na zjazd Grodzieński, i podpisali zaborowe Traktaty, dla Mocarstw Moskiewskiego i Pruskiego, a tych Lina, od Wydziału Bezpieczeństwa w Radzie Najwyższej, do Sądu odesłaną została, w Organizacyi zaś dla Sądów Kryminalnych, stołownych do takowego widoku nie znajduje opisów. Rada Najwyższa Narodowa odpowiadając stanowi następujące Prawidła: a naprzód, ci którzy w czasie Zjazdu Grodzieńskiego, do wotowania na rozbiór krajn, i do podpisywania Traktatów Podziałowych należeli, w dwojakim względzie rozumieni być mają. 1. Jako osoby ulegające gwałtowi. 2. Jako osoby usługujące gwałcicielom.

Powtóre sama tylko Przyśięga na Konfiliarstwo Targowickie, i samo zostanie Posłem na zjazd Grodzieński: odpowiedzialności pociągać nie ma, a zatem żadnym karom niepodlega.

Potrzenie: co do osób ulegających gwałtowi, Sąd Kryminalny rozróżniać powinien: *1mo*. Osoby wyznaczone do podpisywania Traktatów zaboru Polski, które podpisywały tylko Traktaty podziału; a z miejsca swojego wotowały przeciwko takowym Traktatom, lub Protestacye czyniły, ci żadney karze ulegać nie będą. *2do*. Osoby które dla bojaźni oczywistych gwałtów i zagrażającej przemoocy wotowały na rozbiór Kraju, i wyznaczeni do Deputacyi, podziałowe podpisywały Traktaty, ci wszyscy tracą na zawsze Prawo do ufności publiczney, i oddaleniem od sprawowania wszelkich Urzędów ukarani być powinny.

Poczwarte: co do osób usługujących gwałcicielom: *1mo*. Którzy na zjeździe Grodzieńskim Propozycye wszelkie i Projekta ułatwiające podział Polski utrzymywali, którzy za takowymi Projektami głosy mieli, one promowowali i do decyzji Seymującą Izbę pociągali, ci oprócz usunięcia od sprawowania wszelkich w Obywatelstwie Urzędów, konfiskatą majątku, i zabranieniem onego na Skarb Publiczny ukarani zostaną. *2do*. Którzy sami przez się Projekta zaboru do Izby wprowadzali, którzy w tymże czasie Zjazdu Grodzieńskiego: Penyje i gratyfikacye od Moskwy lub Prusaka brali, ci karze śmierci, a majątek ich konfiskacie, podpadną.

Popiąte: Ci którzy po Województwach, Ziemiach, i Powiatach do Spisku Targowickiego gwałtem lub przekupstwem Współ-Obywatelów naglili, także karze śmierci, a majątek konfiskacie podlegać powinien. Takowego rodzaju przestępcy od oskarżycieli publicznych, lub przez kogożkolwiek bądź za podaną na piśmie delacyą do Sądu Kryminalnego, względnie każdego Wództwa i Pttu, tak w Koronie, jako też w W. X. Litt: nayrychley powołani zostaną.

Poszósze: Ci zaś, którzy pierwsi spisek Targowicki zawiązali i nieprzyjaciela w Kray Rzplitey wprowadzili, odesłani są udziałną Deklaracyą do

Sądu Kryminalnego Najwyższego, który podług ustanowionych opisów postąpić z niemi obowiązany będzie. Dan w Warszawie na Seſſyi Rady dnia 14. Mca Lipca 1794. Roku.

Rezolucya na Przełożenie Deputacyi Centralney W. X. L. czyli Zastawni i Arendowni Poſſeſſorowie Dóbr Królewskich ſtawić ſię mają do Poſpolitego Ruſzenia.

Rada Najwyżſza Narodowa.

Na przełożenie Deputacyi Centralney W. X. Lit: czyli Zastawni i Arendowni Poſſeſſorowie, oraz Dzierżawcy Dóbr Królewskich i Stołowych ſtawić ſię powinni na Poſpolite Ruſzenie, deklaruje iż Poſſeſſorowie jakiegokolwiek bądź nazwiska od obowiazku Poſpolitego Ruſzenia wyimować ſię niemogą, że dopełnić winni wſzystkich tych warunków, które ſię znajdują w Uniwerſale Rady pod Dniem 6. Czerwca roku bieżącego wydanym.

Dan w Warszawie na Seſſyi Rady dnia 15. Mca Lipca 1794. Roku.

Z Warszawy dnia 15. Lipca

W Niedzielę dnia 13. Lipca. Gdy ſię woyska nieprzyjacielskie ku ſtolicy tuteyſzey zbliżyły, lubo zewiſzech ſtrón ſilną Rzpltey armią obwarowane były do koła miasta wſzystkie ſtanowiska, oſtrożność jednak doradzała dnem pierwéy gotową mieć wodę dla przypadku przed wſzystkiemi w mieſcie domami, a w Niedzielę rano po Nabożeństwie wydany był rozkaz, aby uzbrojeni Obywatele na okopach ſtaneli. Przez dzień cały wielka naſzych oſtrożność i potega nieprzyjaciołom ſtraſzna była. Rzadka ich kanonada od ſtrony *Powązek* ſłyſzeć ſię dawała. Naſi z bateryi odpowiadali, a flankierowie z ręczney ſtrzelby tegim ſypali ogniem. Tym ſpoſobem przeſzedł dzień cały Niedzielny, a w noocy ſpokojność. O.

bywatele przez cały ów czas nieodſtepowali ſzańców.

Nazajutrz dnia 14. ciż pod bronią znowu do wieczora trwali. Zrana ſłyſzane było z armat bicie. Kilku z nieprzyjacioł legło. *Powązki i Bielany* aż do *Młocin* od naſzych zajęte. Generała *Mokronoſkiego* oboz pod Marymontem, Generała *Zajączka* pod Wołą, a Naczelnika pod Mokotowem. Nieprzyjaciół na wzgórkach od *Wawrzyſzowa* wziął pozycyą.

Dnia 15 przyſzły zabrane Moskalam Pontony, pod któremi dwieſcie kilkadzieſiat Wołów Ukrainſkich znajdowało ſię, korzyść ta jeſt znaczna, oſobliwie w Mayſtrach i Wołach, bo temniż ſamemi Wołami żywić ich można będzie. W tych dniach ſpodziewamy ſię tu Dekretu na Herſztow rozruchu 28. Junii dokonanego. Kara przykładna bydź muſi.

Już to drugi tydzień zagraniczna Pocztą ani przez Sochaczew, ani przez Wrocław do Warszawy nie przyſzła, pogłoſki atoli o Rewolucyi wſzczetey w Anglii nieuſtają, i że Pitt w czasie rozruchu ſam ſobie życie przez truciznę odjął, głoſzą. Czekanły dalszych wiadomości.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Bruxelli dnia 20. Czeru:

Francuzi zbliżali ſię jedną kolumną do Mons, drugą do Charleroi. Generałowie Beaulieu i Spiegel zaſtaniają Namur i Nivelles. Xże de Cobourg przeniósł Kwaterę ſwą z Tornay do Eſcanafle, Xże d'York ſtanał w Porte.

Donoſzą że Francuzi codziennie balon do ſznura przywiązany wypuſzczają, aby odkryli nieprzyjaciół o broty w okolicach Manbeuge. Leci poſpolicie na tym balonie jeden z Woyskowych i z Aſtronomow, których dyrekcyą tak bywa zwrócona, że beſpieczni ſą od wyſtrzału armaty.

Zadanie wielu Obywateli będących dnia 19. i 20. t. m. w obronie Bramy oſtrej (do której najmocniejszy nieprzyjaciół przypuſzczał ataki) kaſało umieſcić w ninieyſzey Gaſecie Publiczne ſwiadectwo, że Grotthuz Kapitan, Bereſniewicz, Chelmoſki, Bem od 8go Regimentu Oficyerowie, tudzież Nowicki Porucznik od Strzelcow, ſtawali przez wſzyſtek czas przy wzmienioney Bramie na czele ludu, i mężnie z nim dzielili niebeſpieczeńſtwa. Wielu też jeſt; jako to Szpinak Choraży Brygady 2giey kilkadzieſiat ranami okryty, Wilczyński Oficyer od Artyleryi, i tylu innych, którzy w bliźnach chlubną noſić będą cechę w obronie Okopow, na Popławach, i dalszych mieyſcach wykonaney meſtwa ſwego powinności, jakich Obywatele w wdzięczney radziby umieſcić pamięci, ale niedokładna o liczbie ich i imionach wiadomość, za nadſtaniem chyba urzędowego od Najwyżſzey Komendy wyſzczególnienia, późniejszy donieſieniem nadgródzona będzie.